
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně-Řečkovících

3 / 2026

Drazí farníci,

i když je před prázdninami, tak to bude dneska o něčem jiném, než o povzbuzení před dovolenými. Ačkoliv povzbuzení by to vlastně mělo být. Poslední dny mi hlavou neustále procházel verš z žalmu 23: „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.“ Stále se mi to vtíralo jako nějaké motto, nebo snad Boží vzkaz?

Když tyto řádky čtete, už je po slavnosti, ale já je píši v předvečer blahorečení dvou kněží brněnské diecéze, Jana Buly a Václava Drboly. Poctivě jsem se modlil nověnu před beatifikací, kdy se každý den recitoval nějaký žalm a k tomu litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Dnes, v pátek, vyšla řada na žalm 23, Hospodin je můj pastýř. Ano, jeho součástí je výše zmíněný verš. Zastavil jsem se u něj v souvislosti s oběma kněžími. I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou. To, čím si prošli, byla skutečná temnota, jinak to nelze nazvat. Zkuste se vžít do situace, kdy vás bez důvodu uvězní, obviní z něčeho, co jste neudělali, mučí brutálním způsobem, abyste se přiznali k něčemu, o čem nic nevíte, dobový tisk o vás píše jako o zrádcích, v továrnách a jiných podnicích se sepisují petice, žádající nejpřísnější trest, a ještě ke všemu vás přímý nadřízený suspenduje. Dokážete si představit větší temnotu?

Já vím, že některé situace nejdou nasimulovat a nelze říct, jak bychom se v nich zachovali. Ale jako slabý a hříšný člověk se před těmito kněžími hluboce skláním. Tohle nejsou jen oběti komunistického režimu, tohle jsou praví mučedníci! Jan píše krátce před smrtí svému bratru a švagrové: „Největší posilou je mi to, že jsem Bohu věrně sloužil až do konce. Člověk Boha nikdy dost nemiluje, a to je to jediné, čeho musí litovat.“ Chápete to? Dneska jsme schopni se kvůli úplným banalitám či domnělým křivdám urážet, rezignovat, nadávat, stěžovat si a kdoví, co ještě. Klidně si tam můžete dosadit cokoliv. Jan a Václav tváří v tvář smrti mají jiný postoj, postoj smíření, odpuštění, odevzdáním do rukou tomu Nejvyššímu soudci. A z beznaděje se nakonec rodí vítězství, stejně jako v případě Kristova kříže.

Někdy se ptáme, k čemu nám ti svatí vlastně jsou. Není lepší obracet se přímo k Pánu než ke služebníkům? Příklad Jana a Václava nám ukazuje, v čem nám můžou být svatí, respektive blahoslavení vzorem. I kdybych šel temnotou rokle... Povzbuzení pro každého z nás.

Požehnané léto přeje a žehná

o. Michal +

Život ve farnosti

	<i>Liturgická oslava</i>	<i>Akce</i>	
2.7.		7:45	Adorace za kněze
3.7.	Svátek sv. Tomáše, apoštola	17:00 18:00	Adorace s možností svátosti smíření Mše sv. za nemocné
5.7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	18:30	Večer chval
11.7.	Sv. Benedikta, opata, patrona Evropy		
12.7.	15. neděle v mezidobí		
19.7.	16. neděle v mezidobí		
22.7.	Svátek sv. Marie Magdalény		
23.7.	Svátek sv. Brigity		
24.7.		19:00	Začátek adorace 24
25.7.	Svátek sv. Jakuba, apoštola	7:00 9:00 19:00	Mše sv. za zemřelé Děti víry Zakončení adorace 24
26.7.	17. neděle v mezidobí		
27.7.	Památka sv. Gorazda a druhů		
29.7.		18:00	Mše sv. na úmysly dárců
2.8.	18. neděle v mezidobí	18:30	Večer chval
6.8.	Svátek Proměnění Páně	7:45	Adorace za kněze
7.8.		17:00 18:00	Adorace s možností svátosti smíření Mše sv. za nemocné
9.8.	19. neděle v mezidobí	10:00	Svatovavřínecké hody
10.8.	Svátek sv. Vavřince		Pouť jáhnů
12.8.		18:00	Mše sv. na úmysly dárců
14.8.	Památka sv. Maxmiliána Maria Kolbe		
15.8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie		Pouť k Palladiu města Brna – Staré Brno
16.8.	20. neděle v mezidobí		
23.8.		10:00	Hody Ivanovice
24.8.	Svátek sv. Bartoloměje		
28.8.	Památka sv. Augustina	19:00	Začátek adorace 24
29.8.	Památka Umučení sv. Jana Křtitele	7:00 9:00 19:00	Mše sv. za zemřelé Děti víry Zakončení adorace 24
30.8.		9:00	Žehnání aktovek při mši sv.
3.9.	Památka sv. Řehoře Velikého	7:45	Adorace za kněze
4.9.		17:00 18:00	Adorace s možností svátosti smíření Mše sv. za nemocné
5.9.		14:30	Rodáci Řečkovice a Mokrá Hora
6.9.	23. neděle v mezidobí	10:00 18:30	Hody Jehnice Večer chval
8.9.	Svátek Narození Panny Marie		
10.9.		7:45	Snídaně na faře
13.9.	24. neděle v mezidobí		
14.9.	Svátek Povýšení svatého kříže	18:00	Mše sv. na úmysly dárců
15.9.	Památka Panny Marie Bolestné		
17.9.		7:45	Společenství seniorů
18.9.		19:00	Chvály ForHim
20.9.	25. neděle v mezidobí		Hody Medlánky

	<i>Liturgická oslava</i>	<i>Akce</i>	
21.9.	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty		
25.9.		19:00	Začátek adorace 24 Mariiny dcery
26.9.		7:00 9:00 19:00	Mše sv. za zemřelé Děti víry Zakončení adorace 24
27.9.	26. neděle v mezidobí		
28.9.	Slavnost sv. Václava	10:00	Hody Ořešín
29.9.	Svátek archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela		

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- každou neděli (kromě 1. neděle) od 18:30 v kostele

Páteční adorace

- půl hodiny před mší svatou, na 1. pátek od 17:00

Praxe křesťanské meditace

- o prázdninách každou lichou středu od 18:45,
- v září každé liché úterý od 18:45

Modlitba korunky k Božimu milosrdenství

- v pátek v 17:45

Novéna k P. Marii Ustavičné pomoci

- v sobotu po mši svaté

Modlitba růžence za národ

- o prázdninách v neděli v 6:45
- v září v neděli v 9:30

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20:00 od konečné autobusu č. 70, návrat v 21:00 zpět ke konečné

Konference Charis

- 8. – 12. července 2026

Duchovní obnova pro rodiny

- 14. – 18. července 2026

Farní tábor

- 26. července – 2. srpna 2026

Celostátní setkání mládeže v Ostravě

- 11. – 16. srpna 2026

Tábor rodin

- 15. – 22. srpna 2026

Pěší pouť na Velehrad

- 19. – 22. srpna 2026

160. ročník poutě ořešinských na Vranov

- neděle 30. srpna 2026 – odchod 7:30

Setkání „Rodáci Řečkovice a Mokrá Hora“

- sobota 5. září 2026 – 15:00

Začátek výuky náboženství

- 15. a 16. září 2026

Začátek přípravy na biřmování

- čtvrtek 24. 9. od 19:00 na faře

Podzimní farní pouť

- se uskuteční v sobotu 10. října, pojedeme do jubilejního místa roku sv. Františka v Moravské Třebové, do Koclífova a na hrad Svojanov – bližší informace budou včas v ohláškách

PROMĚNA FARNOSTI

Misijní modlitba

Milí farníci, slíbil jsem, že vás budu průběžně informovat o tom, jak a v čem bude spočívat proměna ve farnosti. Chci teď pozvat k aktivitě, která k tomu směřuje. Když správcovský tým končil první blok setkání věnovaných misijní modlitbě, dostal úkol. Jak prakticky misijní modlitbu ve farnosti aplikovat. Misijní modlitba znamená sladit naše touhy, dojít ke společné dohodě a záměrně se přimlouvat za dílo Ducha Svatého při proměně srdcí v naší farnosti a okolí. Vybrali jsme si z navrhovaných možností tzv. Modlitební procházky. V praxi to spočívalo, že se nás pět podělilo o všechny městské části a jednou za týden jsme procházeli jednotlivé ulice a modlili se za všechny obyvatele z naší farnosti.

Dostal jsem na starosti městskou část Ivanovice a můžu potvrdit, že když procházím Ivanovicemi a modlím se za každý dům a jeho obyvatele, je to úplně jiný rozměr, než když se modlím za farnost obecně. Najednou už to nejsou cizí lidé, ale ti, kdo bydlí v konkrétním domě, i když je osobně neznám. Na každou další procházku se teď velmi těším. Rád bych pozval i vás, milí farníci, k misijní modlitbě. Za vaše rodiny, sousedy, spoluobčany. Můžete se modlit každý den nebo jednou za týden vyrazit na modlitební procházku. Můžete zvolit jakoukoliv modlitební formu v kostele nebo se modlete v soukromí. Nemusíte

nic nového vymýšlet a klidně jen přidat tento úmysl k vašim obvyklým modlitbám. Důležité je modlit se za všechny, kdo bydlí na území farnosti. Modlitba je základ a bez ní je jakékoliv další snažení jen lidským dílem. Ale misie, to musí být dílo Boží.

Správcovský tým aneb Leadership

V příspěvku o misijní modlitbě vás zřejmě zarazila zmínka o správcovském týmu. Co to vlastně je a kdo je členem? AI píše, že Leadership je schopnost vést, motivovat a inspirovat jednotlivce nebo celé týmy k dosahování stanovených cílů. Obsahuje dovednosti, jako je strategické myšlení, efektivní komunikace a schopnost řešit problémy. Ve farnosti to vnímám spíše jako rozložení váhy z jednoho člověka (konkrétně faráře) na ostatní. Správcovský tým tedy přebírá zodpovědnost za jednotlivé oblasti ve farnosti. Není to o delegování moci, na to už naráželi apoštolové, ale skutečně o převzetí části břemene a o nelehkou službu. Fungování farnosti se tak, pevně věřím, zjednoduší. Jako leadři byli mnou osloveni tito farníci:

Roman Tesař pro oblast

Klérus a svátosti

Pavel Rejman pro oblast

Administrativa a chod farnosti

Lucie Chytilová pro oblast

Komunikace a PR

Karolína Kolářová pro oblast

Pastorace a vyučování

Na tyto farníky jsem se obrátil už v průběhu února a požádal je o zapojení v jednotlivých oblastech při Proměně farnosti. Po mnoha setkáních a modlitbách nakonec souhlasili. Bude to náročná služba, ale nebojte se, určitě k ní v průběhu času přizveme naprostou většinu z vás. Tak prosím o modlitby i za tento tým a věřím, že i když začátky budou určitě těžké, tak nakonec vše přinese své plody. S pomocí Boží.

Všem děkuje a žehná

o. Michal +

***

Jsmo misijní území?

Už i v naší farnosti se začíná nahlas mluvit o misijní činnosti. Co to je? Je to potřeba? Týká se to i mě? Jsme misijní území? Dosud se bráníme poznání, že již nejsme samozřejmou oblastí živé a nakažlivé víry. Možná je to i naopak, naše víra je vnímána jen jako součást určité sociálně-kulturní tradice a naše společenství přijímá roli „poskytovatele rituálů“. Asi je možné očekávat, že určitou setrvačností ještě nějaký čas budou stávající pastorační modely funkční. S jakou mentalitou vlastně naše církve dosud žije?

Ještě nedávno byla církve součástí společenského mainstreamu. Bylo obvyklé, že církevní představitelé stáli v jedné řadě s účastníky různých státních aktů a společenských oficialit. Při každé lidové veselici, poklepávání či odhalování čehokoli u nás ve městě, ale

zvláště na vesnici, byl součástí i pan farář. U nás už to dávno neplatí. Statistiky návštěvnosti bohoslužeb v našem kostele hovoří zcela jasně – klesající účast. Většinová společnost ani nejrůznější vlivové struktury zjevně nepřipustí, aby se staly součástí díla evangelizace.

Jsem přesvědčen o tom, že jsme misijní území. To ale neznamená, že bychom měli okamžitě začít oslovovat celý svět. Buďme skromní, ale vytrvalí. Začít můžeme např. misijní modlitbou. Přimlouvejme se za působení Ducha Svatého v životě konkrétních lidí. Začneme každý sám u sebe, v naší rodině, u sousedů, v naší ulici, v sousedních ulicích, ve farnosti. Nečekejme okamžité výsledky. Ty nemusí přijít. Přestaňme naše úsilí nahlížet kategorií „cena/výkon“. Mít potřebu sklízet a počítat ovoce. Misijní mentalita je do značné míry mentalitou, již lze charakterizovat parafrází pavlovského „jeden sázel, jiný sklízel“. Buďme v modlitbě vytrvalí.

Na posledním zasedání farní pastorační rady zazněla slova o lodi na vodě. Sice už nevím, v jaké to bylo souvislosti, ale mě napadla myšlenka, že naše proměna farnosti může být takovým vyplutím, že se vydat na plavbu musíme. Je naším posláním jako učedníků Ježíše Krista, jako důsledek našeho křtu. Je jasné, že plavba na otevřeném moři s sebou nese riziko bouří, kolizí, dokonce ztroskotání na neznámých útesech. Pro nás všechny jde o plavbu do neznámých vod, ale zase ne o pouhý výlet na palubě zábavní

jachty. Ale můžeme s naší odvahou spojit duchovní naději: rozbouřená hladina bývá biblickým místem nečekaného, ale zásadního setkání, kdy rybáři na vratké lodičce s radostí poznávají, kdo k nim po rozbouřené hladině přichází – jejich Pán a Mistr.

Všichni se podílíme na misijní činnosti církve, na evangelizaci či nové evangelizaci, jak po ní volají římstí biskupové od Pavla VI., přes Jana Pavla II., až po současného papeže Lva XIV. Každý naplňuje tuto roli podle vlastního postavení, schopností a možností, ať už z pozice služebného kněžství, tak i kněžství všeobecného, a to ve smyslu slov sv. Petra být prorokem a rozhlášovat „jak velké věci vykonal ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu“ (1Petr 2,4-10).

Vedle nezbytné odvahy, nadšení, smyslu pro víru a porozumění víře je tu zcela nutná a nezbytná pomoc Ducha Svatého. Proto prosme Ducha Svatého o dar misijní modlitby v naší farnosti. Jsme zváni k účasti na již započatém díle. Nepromarněme hřivny, které jsme dostali. Odvážně se přidejme k Duchu Svatému.

Roman Tesař

***

Život v Duchu podle

E. Sieverse

Rádi bychom vás pozvali k účasti na semináři, prostřednictvím něž chceme

více zakusit, co pro nás Ježíš udělal a co nám nabízí – odpuštění, uzdravení, svobodu, svého Ducha, společenství církve... Seminář je tedy určený pro každého pokřtěného, který touží po prohloubení vztahu s Bohem, přináší obnovený život modlitby, radost z oslavy Boha, otevřenost pro Boží nadpřirozené působení, hlubší porozumění Písmu i touhu sdílet evangelium. Skládá se z pravidelných setkání, jejichž náplní jsou chvály, přednášky, modlitby a sdílení ve skupinkách. Podmínkou je účast na všech setkáních a ochota udělat si čas na každodenní rozjímání nad Písmem.

Seminář bude probíhat pravidelně každou neděli v podvečer (cca od 17 hod.) od 4. 10. do 29. 11., navíc pak ještě úvodní setkání v pondělí 28. 9. a bohoslužba smíření ve středu 21. 10. po večerní mši svaté. Přihlašování bude spuštěno během července. Na setkání s vámi se bude těšit otec Michal a manželé Němečkovi, kteří také rádi zodpoví případné dotazy (osobně nebo na e-mailu mjanska@centrum.cz).

o. Michal +

***

Po stopách kněží Jana a Václava

Na konci dubna jsme měli možnost zúčastnit se poutě po stopách P. Jana Buly a P. Václava Drboly. Byla to vzácná příležitost, kdy jsme se mohli něco dozvědět a hlavně získat bližší vztah

k našim budoucím blahoslaveným. Z celého dne naplněného mnoha duchovními zážitky a krásnými dojmy zmíním některé, o něž bych se s vámi ráda podělila.

Prvním místem, které jsme navštívili, byl Ostrov nad Oslavou, kde nám otec František Koukal zprostředkoval svědectví otce Jana Podveského, kněze svatého života, se kterým se jako mladý kněz dobře znal a jenž byl také vězněm v souvislosti s babickým případem. Dozvěděli jsme se mnohé o tehdejší složité době na moravském venkově i o tom, jak postupně kněží Jan a Václav získávali lepší vhléd do situace, do níž byli zataženi prostřednictvím Ladislava Malého, a jak přehodnocovali svou důvěru vůči této sporné ústřední postavě babického případu. V Ostrově působil i další kněz P. František Pařil, rovněž popravený komunisty v kauze Babice, nemohl však být blahoslaven, neboť se bohužel nedochovaly důkazy prokazující jeho heroické ctnosti. Nicméně místní o svatosti svého někdejšího pastýře nepochybují.

Velmi srdečného přijetí se nám dostalo od farníků v Lukově. V kostele nás přivítala paní Václavková, která nám zde pověděla mnoho zajímavého o jejich rodáku otci Janu Bulovi. Zároveň poukázala na skutečnost, že v současné době se v Lukově pro nedostatek kněží slouží mše svatá pouze v sobotu, a to jen 2x do měsíce. Na faře jsme si prohlédli poutavou a zdařile provede-

nou výstavu o blahorečených kněžích, o situaci místních rolníků v 50. letech i o babickém případě. Ke zhlédnutí jsou zde i předměty připomínající Jana Bulu jako je keramika malovaná podle Bulova návrhu, když byl nuceně nasazen během 2. světové války v keramičce u Znojma, nebo jeho kněžský ornát, z něž byly vzaty (z místa, které se dotýkalo jeho srdce) relikvie světce pro slavnost blahorečení. Není totiž známo, kde spočívají Bulovy zpopelněné ostatky.

Nejenže nám místní hospodyňky připravily výbornou kávu podle našich přání, ale také napekly a nachystaly cukroví a dobroty a obsluhovaly nás, a to dokonce v poměrně exponované době brzkého odpoledne pracovního dne. Při rozhovorech s nimi jsme se dozvěděli o touze místních farníků předávat povědomí o novém světci ostatním lidem a přiblížit ho všem, kdo budou mít zájem. Musím konstatovat, že tak činí s velkou láskou a osobním nasazením.

Poslední naše zastávka byla v Rokytnici nad Rokytnou, jediném kněžském působišti P. Jana Buly. Zde jsme prožili mši svatou a neplánovaně se setkali i s pamětníkem, panem Miroslavem Štorkem. Když byl tento muž žákem 1. třídy, při výuce náboženství přišel do třídy pan řídící a informoval vyučujícího kněze, že má jít okamžitě za příslušníky bezpečnosti, kteří za ním do školy přišli. Otec Bula právě dětem začal vyprávět o Nanebevstoupení Páně. Na tabuli na-

kreslil kopec, z nějž měl pravděpodobně během vyprávění na nebe vstoupit Pán Ježíš. Mladý kněz odešel od nedokončeného obrázku a jeho žáci ho už nikdy nespatriili.

Bohu díky za tuto pouť, byla nám velkým povzbuzením. Je krásné mít přátele v nebi! Bohu díky za naše blahoslavené P. Jana a P. Václava! Svěťme jim naše kněze, víru v rodinách a vůbec všechno v našich životech, co se nějak podivně šmodrchá a stáčí jinam, než bychom chtěli. Vždyť oni to znají, také si tím prošli a přes veškerou tíži a bolest vytrvali až do konce odevzdání do dobrých Božích rukou.

Jana Levíčková

***

Nový úkol naší oratoře

Nabídka pro rodiče s malými dětmi

Každý, kdo někdy při mši svaté seděl poblíž batolete v „období jeho objevení světa“, dobře ví, že dětská spiritualita se někdy projevuje velmi dynamicky – nejlépe během ticha po přijímání, za doprovodu dupání, radostného výskání nebo akrobatických výkonů mezi lavicemi. A rodiče mezitím vedou svůj vlastní duchovní boj: vydržet, odejít, neztratit nervy, a přitom ještě zaslechnout evangelium.

Proto jsme v naší farnosti při nedělní mši svaté v 10 hodin, kterou navštěvuje nejvíce mladých rodin, nově připravili

oratoř nad sakristií jako prostor pro rodiče s malými dětmi. Je zde možné děti nakojit, utiřit, projít se s nimi nebo jim dopřát trochu pohybu, a přitom zůstat součástí bohoslužby.

Chceme, aby rodiny věděly jednu důležitou věc: děti jsou u nás vítány. Ano, i ty neklidné, hlasité, plačící a občas velmi tvořivé. Kostel není muzeum, ale domov Boží rodiny, otevřený, živý a přijímající společenství.

Zároveň se omlouváme všem farníkům, kteří byli zvyklí oratoř při desáté mši navštěvovat, a prosíme je, aby využili jiný prostor kostela a oratoř nechali výhradně rodičům s malými dětmi. Děkujeme za pochopení.

Aby bylo na oratoři dobře všem, prosíme o respektování několika jednoduchých pravidel:

- *Oratoř slouží především k tomu, aby rodiče mohli v klidu sledovat a prožívat bohoslužbu.*
- *Rodiče nesou za své děti po celou dobu plnou odpovědnost.*
- *Pokud dítě opravdu hlasitě pláče nebo křičí, prosíme rodiče o krátké utišení mimo prostor oratoře.*
- *Prosíme o šetrné zacházení s vybavením oratoře a udržování pořádku a čistoty v celé místnosti.*

Prosíme také o několik organizačních drobností:

- *Klíč od oratoře je k vyzvednutí do začátku mše v sakristii.*
- *Okno na oratoři zůstává zavřené.*

- *Po ukončení mše je třeba uklidit, zamknout a klíč vrátit zpět do sakristie.*
- *Na oratoř je nutné jít po schodech, kočárek či jiné vozítko je proto nutné nechat venku nebo v kapli.*

Uvítáme také další podněty, nápady nebo připomínky na e-mailové adrese karolina.kolarova@centrum.cz

Věříme, že tato nová služba pomůže mladým rodinám v Řečkovicích prožívat mši svatou s větším klidem a zároveň přispěje k příjemné atmosféře v celém kostele.

A kdo ví – možná právě dnešní malé dupající děti budou jednou těmi, kdo budou naši farnost držet při životě.

Karolína Kolářová

***

Farní klub běží!

Jak? Obrousili a natřeli jsme pár laviček a stolů. Nikdo si přitom neublížil. Zkoušeli jsme trochu vyřezávat ze dřeva. Ani u toho si nikdo neublížil. Chystali jsme oltář na Boží tělo. Dříve nebo později se připravujeme péct sušenky. Bývá nás tam každý čtvrtek přibližně 5 – 10 osob, samé Boží děti. Některé se ještě kojí, jiné už ne. Koho Pán přivede, ten tam je. Když zavolá vás, budete tam taky. Jak prosté :-) Bohu moc díky!

Anita a Renča

***

Farní charita informuje

Od velikonočního vydání Rožně se v charitní pokladničce pod kůrem vybralo 3632 Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme.

Moc děkujeme také všem, kteří jste v postní době přispěli do těžce pokladničky organizaci Mary's Meals. Vybralo se 5232 Kč. V rozvojových zemích poskytneme 9 dětem po celý rok jedno teplé jídlo denně v místě jejich školní docházky.

Dotek velikonoční radosti

Stalo se už téměř tradicí, že před Vánoci navštíví děti a mládež z naší farnosti, spolu s otcem Michalem, seniory a nemocné v zařízeních sociální a zdravotní péče, aby je potěšili zpěvem koled s hudebními nástroji, malým dárečkem a vánočním blahopřáním.

Je to malá, ale hodnotná kapka v řece utrpení a strádání, v řece, která v období stáří nebo nemoci v lidském životě často nabývá na své síle. Tím spíše, když člověk nemůže být ve svém přirozeném prostředí, tedy doma, a když musí přijímat každodenní péči od lidí, na které není zvyklý. Mnohdy je to vidět už ve výrazu tváře těchto lidí.

Ten výraz se promění někdy nečekaně, jak mávnutím kouzelného proutku, když je někdo vezme za ruku a dá jim najevo, že o ně má zájem, že jsou stále důležití.

Přišla proto spontánní myšlenka navázat na zmíněnou vánoční aktivitu a pokusit se i o Velikonocích přinést těmto lidem

aspoň trochu z velikonoční radosti, kterou jsme při liturgii prožili v kostele.

Osvědčilo se, že hudba a zpěv dávají srdci pookřát, tím spíše jsou-li to děti nebo mladí lidé, kdo takto potěší ty starší.

A tak si dva chlapci z naší farnosti, Kuba a Marek, hudebně nadaní, připravili několik křesťanských velikonočních písniček a se svým prostým, ale milým a srdečným programem navštívili ve velikonočním oktávu jedno ze zařízení sociální péče, kde se ve dvou patrech setkali s místními klienty a skutečně rozjasnili jejich tváře.

Radost, kterou jim předali, byla citelná, protože ještě po měsíci klienti na setkání s chlapci živě vzpomínali. Otec Michal, který této aktivitě předem požehnal, se do ní sám zapojil a celému setkání dal duchovní rámec.

Chlapci věnovali čas, energii i své umění. Otec Michal přidal duchovní podporu a požehnání. Skryté se přičinily i některé farnice, které pro klienty napekly a ozdobily krásné velikonoční perníky. Jak je hezké, když funguje spolupráce ve farnosti!

Byl to opravdu „dotek velikonoční radosti“. Na všech stranách. Malá, ale hodnotná kapka, která bezpochyby osvěžila všechny zúčastněné láskou, kterou dává do srdcí ukřižovaný a vzkříšený Ježíš.

Romana Kestlerová

***

Z farní knihovny

Připraven sloužit

Rozhovor s Karlem Schwarzenbergem vedla Renata Kalenská a pár přátel k tomu připojilo svou vzpomínku. Kým byl kníže Karel ze Schwarzenberga, který sám sebe nazval dobrým katolíkem avšak špatným křesťanem, si můžeme přečíst třeba ve vzpomínce Petra Placáka *Po všech stránkách normální*, ze které ocitují pár řádků:

„Vzdělání, původ, povolání, postavení, majetek, národnost... berou lidé často osudově jako jakési nomen omen, které místo aby svému „hostiteli“ pomáhalo svět otevírat a osvobozovat se od malicherností a pitomostí, mu svět naopak zavírá a v blbosti ho udržuje. Karel žádnými sociálními a dalšími předurčeními a fobiemi netrpěl. Neměl předsudky nalevo ani napravo, nahoru ani dolů. Proto mu taky strážci hranic nemohli přijít na jméno. Konzervativci mu nadávali do levičáků, levičáci do konzervativců.“

V druhé vzpomínce *Nemáme se za co stydět*, chlapče vzpomíná Jan Dobrovský na dobu, kdy spolu s Karlem Schwarzenbergem koupili časopis Týden a v určitém okamžiku se dostali do tíživé finanční situace. Před rozhodující schůzkou zavolal Jan Dobrovský svému společníkovi ve dvě hodiny v noci a svěřoval se mu se svými obavami. Odpověď byla okamžitá: „Znáte ten fór, jak Kohn dluží Roubíčkoví milion? No, to takhle Kohn dluží Roubíčkoví milion, nemůže

spát a vzdychá v posteli. A Sára říká: Kohn, co blbneš? Co ti je? No dlouhým Roubíčkoví milion, nemám ho a splatit ho mám zítra. Sára říká: To zařídím. Vstane, otevře okno a zakřičí do ulice: Roubíček, Kohn ti dluží milion a nemá ho. Pak zavře okno a řekne: Vidiš, a teď je to Roubíčkův problém. Tak už klidně spi.“

A ještě ze třetí vzpomínky, kde níže Karel Schwarzenberg v rozhovoru ukazuje na svého otce Karla VI.: „On nemohl nic velkoryse rozdávat, protože nic neměl. Ale musím říct, že s odpuštěním nešetřil. Vždycky máme co dát.“

Škoda, že se nestal prezidentem. Svět by byl dnes jiný, lepší.

Etty Hillesum: Přervaný život

Jde o deníkový příběh popisující náboženské probuzení mladé židovky Etty Hillesum v Amsterdamu za německé okupace, tedy za pomalu sílících protizidovských opatření. Na počátku deníku v březnu 1941 je Etty nejistá sedmadvacetiletá mladá žena s depresemi. Dochází k psychoterapeutovi, který ji seznámil s Biblií, díly svatého Augustina, Tomáše Kempenského či C. G. Junga a Etty začíná tušit, o co v životě jde.

Zde je několik záznamů, které dokumentují proměnu.

„Cítím se teď vnitřně tak dobře a harmonicky, tak skrz naskrz zdravá – nebo ještě lépe: sebeuvědomění je v plném proudu a všechno, co až dosud leželo

v mé hlavě jako bezvadně uspořádané teoretické formulace, konečně sestupuje také do srdce a vtěluje se tam...“

„Myslet – to je krásná a člověka důstojná činnost v souvislosti se studiem, avšak z trudnomyslnosti se myšlením vyhrabat nelze. Na to je třeba jít jinak: nalézt znovu kontakt s kousičkem ztracené věčnosti.“

„V poslední době se mi pořád častěji stává, že i v těch nejdrobnějších všedních záležitostech a prožitcích cítím závan věčnosti. Nejsem jediná, kdo je unavený, nemocný a smutný nebo vystrašený, sdílím jen úděl milionů lidí z mnoha staletí. To všechno tvoří součást života, a přesto je život krásný a smysluplný i ve své nesmyslnosti, ovšem za předpokladu, že v něm vymezíme věcem náležitě místo a přijmeme je jako jednotu, takže se nakonec stane uzavřeným celkem. Jakmile z něj ale člověk začne něco vylučovat nebo odmítat, nebo něco svévolně přijímat a jiné odvrhovat, ztratí jeho život smysl, protože přestane být celkem a podlehne svévoli.“

Na konci deníků, na podzim 1942, „sdílí dobrovolně osud svého lidu“ a odchází do tábora Westerbork, aby se věnovala nejslabším členům tábora: starým lidem, matkám s malými dětmi a nemocným. 7. září 1943 je deportována do vyhlazovacího tábora Osvětim Březinka. Tam umírá 30. listopadu 1943.

„Mnozí lidé jsou na tom mnohem bídňěji, než by bylo třeba, protože svou

touhu po přátelích a po rodině počítají na konto svých životních ztrát, zatímco už pouhá skutečnost, že je srdce takové touhy a lásky vůbec schopno, by měla být připočtena k těm nejdrahocennějším pokladům.“

Poslední ukázka je z dopisu, který psala v táboře v srpnu 1943. Je to vzkaz Ety Hillesum současnosti, že i v takové mizérii se dá žít šťastný život.

Jan Votava

***

Naši kamarádi s postižením

Milí řečkovičtí farníci, velmi si vážíme vaší štědré postní almužny, kterou jste věnovali hnutí Víra a světlo. Naše hnutí vám již bylo představeno na stránkách Rožně č. 1/2026. Vaše dary využijeme především na úhradu nákladů spojených s našimi letními pobyty, na které se naši kamarádi s mentálním postižením těší často celý rok. Pro mnohé z nich je to jediná příležitost strávit několik dní mimo své běžné prostředí.

Ráda bych vám přiblížila, jak takový pobyt vypadá. Naše společenství „Sluňička ze studánek“, které se jednou měsíčně schází ve vaší farní herně, se letos v létě chystá na faru do Osové Bítýšky. Společně se vypravíme do Stínadel a celé setkání se ponese v duchu Záhady hlavolamu. Zajímavostí je, že tamní kostel je zasvěcen sv. Jakubovi – stejně jako ve foglarovských Stínadlech.

Každé dopoledne věnujeme duchovnímu programu. Oblíbenou součástí dne jsou i naše „kafíčkové siesty“, které se s přibývajícími léty účastníků nenápadně prodlužují. K tradičním táborovým radostem patří pétanque, fotbal s naším kaplanem o. Jindřichem Kotvrdou, který je vášnivým fotbalistou, nebo projížďky na terapeutickém poníkovu Bellindě. Tu s sebou vozí Bára a Pavel Smejkalovi – členové vaší farnosti.

Neodmyslitelnou součástí každého dne jsou modlitby před jídlem a naše speciální večerní modlitba zvaná „svíčková“. Předáváme si při ní zapálenou svíčku a každý může vyslovit svou prosbu, poděkování, nebo jen mlčet. Mezi jednotlivými prosbami zpíváme krátké mezizpěvy, často v duchu Taizé. Tato forma modlitby umožňuje zapojit se opravdu každému, včetně našich kamarádů s postižením.

Jedním z vrcholů pobytu je Den s přítelem – chvíle, kdy může každý kamarád s postižením strávit čas se svým „zdravým“ přítelem podle vlastního přání. A protože k táborům patří i tvoření, letos se pustíme do výroby mýdel.

Hnutí Víra a světlo vzniklo v 70. letech 20. století z potřeby rodin s dětmi s mentálním postižením najít v církvi své místo a přijetí. Impulsem byla společná pouť do Lurd. Od té doby vznikly po celém světě stovky komunit, které rodinám poskytují podporu, přátelství a prostor k duchovnímu růstu.

V řečkovické farnosti zakoušíme, že naši kamarádi s postižením i jejich rodiny u vás skutečně mají své místo. Za vaše přijetí, otevřenost i štědrost vám patří velké a upřímné díky.

S vděčností koordinátorka společenství Sluníčka ze studánek, hnutí Víra a světlo

Zuzana Tulcová

***

Gustovo okénko

Jeden horký den se všemi bližními

Při svém pravidelném putování přestupuji a najednou se objeví neznámý usměvavý mladík: „Kolik vážíš? Já mám jenom 57 a je mně zima, ty máš aspoň 70, to už ti je určitě teplo.“ Pokýval jsem hlavou: „Jo, jo, mám 80.“ A bylo vidět, že je šťastný... Ve stínu bylo 28 stupňů.

Konečně jsem zcela propoceny u maminky. Maminka mi radostně oznamuje: „Všechno jsem vyprala, bude sněžit?“ „Mami, jsi šikulka.“ Dostává se mi radostného úsměvu.

Poslední bod dne – mířím do divadla. Na ulici vidím slepce, který telefonuje a je značně nervózní.

„Mohu vám nějak pomoci?“

„Děkuji, mám objednané taxi a má to být černé BMW.“ Docela zapeklitá informace pro nevidomého a ještě na Lidické, která je plná aut i lidí. Rozhlédnu se a vidím – právě přijíždí. Vedu potřebného mezi lidmi a posazuji

do auta. Taxikář se usměje a je vidět, že zapomněl na horký den.

(ad)

***

Hostýn čtyřikrát jinak

Hostýn, nevšední kopec s malou kupičkou baziliky na vršku, který mě provázel dětstvím. V Přerově, Vyškově, Kroměříži, všude stačilo vyběhnout na kopec a byl tam. Pak jsem se odstěhovala do Brna a na kraje svého dětství jsem skoro zapoměla.

Honzík šel letos poprvé Železného poutníka a vrátil se nadšený. Tak jsem se rozhodla, že to dáme také, ale ve dvou dnech, s přespáním v mém rodném Přerově. Byla to krásná velikonoční pouť. Na Velký pátek jsme procházeli Hanou po polních cestách mezi poli zelenajícími se obilím, v sobotu po cyklostezkách lemovaných pestrým kvítím, okolo „Bobří řeky“ a nakonec lesem nahoru na Hostýn. Obřady Velké noci jsme absolvovali v bazilice a přespali v přilehlé poutnické ubytovně. Ráno nás na mši probudily zvony a domů jsme to stihli právě včas, abychom nabarvili vajíčka a upletli pomlázky.

Jenže já stále nebyla dosycená. A tak jsme se o týden později vydali na Hostýn znovu. Tentokrát už jen z Přerova. Vyrázili jsme v sobotu ráno podél staré silnice, kudy mě dědeček vozil bílým fiatem a já s nosem nalepeným na skle

znala důvěrně snad každé stavení a každičkový strom u cesty.

V Domaželicích jsme svačili u kostela a já povídala rodině o místním faráři, kterého jsme často navštěvovali (sbíral žertovné předměty a vždycky nám předváděl kapra, který mrskal ocasem a zpíval Jingle bells). V Dřevohosticích jsem nadšeně pobíhala sem a tam a ukazovala rodině místa spojená se vzpomínkami na dětské tábory. Na zámku už nebyli řezbáři, ale zvědavé a mlsné kozy, které nám chtěly sežrat buchty i s batohem. Ve Křtomilu nás předběhla paní v pantoflích, která utíkala zvonit poledne. A než jsme se nadáli, byli jsme zase v Bystřici. Zapálili jsme svíčku na hrobě mé kamarádky, kterou rakovina sebrala dvěma malým dětem příliš brzy. A potom jsme jen vyšlápli kopec a opět jsme stáli u baziliky Panny Marie.

Jak se blížil večer, všechno utichalo a v kostele jsme byli dlouho úplně sami. Vzala jsem děti za oltář, tak jako mě vždycky brávala moje babička, vyprávěla jsem jim pověst o zázračném vyhnání Tatarů ze zdejších krajů, a pak jsme v tichosti seděli a nechali na sebe působit svatost místa prosyceného staletými modlitbami předchozích poutníků.

Další neděli jsme šli z řečkovického kostela domů. „Chceš na výlet?“ zeptal se nečekaně manžel. „Jó,“ já bych šla až na kraj světa a možná ještě dál. „Na Hostýn?“ „Klidně.“ Myslela jsem, že žertuje. Nežertoval. A já byla v minutě sbalená a přešlapovala netrpělivě u dve-

ří. Po hodině jízdy jsme zaparkovali v Bystřici, hodinu nám trvala cesta od zámku k bazilice. Zase jsme tam byli úplně sami. Za oltářem jsme stáli tak dlouho, až mě nohy bolely. Sedla jsem si na židli (tu vpravo), a to byste nevěřili – Ježíšek koukal přímo na mě! To byl pocit! Když jsme se pak duchovně nasýtli, seběhli jsme přes vyhlídku (Pod Valy) z kopce dolů, do auta a domů.

Za nedlouho tu byly květnové prodloužené víkendy a já neměla žádný plán. „Kam pojedeme?“ Ptala jsem se rodiny. „Na Hostýn!“ Měli v tom všichni ostatní jasno. Zamluvili jsme si místa v poutnické ubytovně, sbalili batůžky a strávili krásné dny v Hostýnských vrších. Vzala jsem děti po starých známých cestách okolo Hostýna, na Skalný, na zříceninu hradu v Obřanech (nikoli u Brna), a potom na místa, kde jsem dosud nebyla a která snad byla ještě krásnější: na Marušku (dřevěná rozhledna s úžasným výhledem) a na Kelčský Javorník (tam je taky báječná rozhledna). Počasí nám vyšlo na jedničku, sluníčko každý den svítilo jako o život, krajina se zelenala, příroda voněla jarem a my si dosyta užívali společných okamžiků v blízkosti hostýnské Panny Marie.

Veronika Hamerníková

***

Poutní místo Vranov (6. část)

V minulém čísle Rožně jsme se zmínili, že podzimní poutní sezónu zahajovali

každého 30. srpna poutníci z Ořešína. Ostatně, je tomu tak dodnes. Zajímalo by vás, odkdy tato tradice pochází? Svůj původ má v roce 1866, kdy v českých zemích řádila epidemie cholery, na kterou tenkrát zemřelo mnoho lidí. Ořešínský obyvatel se během ní vroucně modlil k Panně Marii, aby byli nákazy ušetřeni, a na Ořešíně se tehdy skutečně neobjevil jediný případ. Od té doby se lidé z Ořešína vždy 30. 8. vydávali na Vranov Panně Marii poděkovat. Krásné je, že tato tradice nebyla nikdy přerušena, dokonce i během komunistické éry si lidé brávali dovolenou a vydávali se na děkovnou pouť, stejně jako je tomu i dnes. V letošním roce proběhne už 160. ročník.

Dochoval se dokonce starodávný zvyk, kdy jeden z paulánských bratrů přichází s mariánskou korouhví přivítat poutníky ke kapli sv. Jana Nepomuckého a za zpěvu písně je vede ke kostelu, kde je pak v 11 hodin sloužena mše svatá. Mládež na Ořešíně se vloni rozhodla, že by letošní pouť vykonala v krojích a s obnovením některých dříve praktikovaných modliteb, písní a tradic. Tak uvidíme, jestli se podaří tuto odvážnou myšlenku zrealizovat.

Aby to však zbytek farnosti nemrzelo, i Řečkovice donedávna zaujímaly významné místo v programu vranovských poutí. Ve vyprávěních pamětníků, která zaznamenali ořešínský kronikáři, se uvádí, že kolem poloviny 20. století nejslavnější pouť na Vranov organizovali farníci z Řečkovic. Bývalo to v té době největší

procesí zářijových poutí. Poutníci z Řečkovic nesli sochu Panny Marie, v průvodu šly družičky a také dechová kapela. Cestou se postupně připojovali věřící ze všech vesnic patřících do farnosti.

V současné době, kdy roste popularita poutí i mezi nevěřícími či hledajícími, bychom si mohli uvědomit, jaký poklad tady za humny Řečkovic máme. Vždyť jak řekl známý poutník P. František Lízna: „Pouť uzdravuje.“ On sám byl během své pouti na Krym uzdraven z rakoviny, ale velmi důležité je i uzdravení jiných „nemocí“, kterými trpíme ve svých životech. Zraněné vztahy, ztráta víry v rodině, těžkosti v manželství nebo s dětmi... Jistě byste dokázali vyjmenovat i mnohé další. A také obrácení naše i našich blízkých. Takže neváhejme a vydejme se k „Matce krásné lásky“, jak Pannu Marii nazval Vilém, když se mu před takřka 800 lety zjevila. Matka Boží totiž touží předkládat Bohu naše radosti i starosti stejně tenkrát jako dnes.

Jana Levíčková

***

Služba lektora

Dne 3. června 2026 v našem kostele předsedal liturgii mše svaté brněnský biskup Pavel Konzbul, který mně při ní udělil službu lektora. Mnozí se ptáte co to znamená a co můžete očekávat. Pokusím se vše stručně a srozumitelně vysvětlit.

Jako první musím zdůraznit, že se v žádném případě nejedná o jáhenské svěče-

ní. Biskupem Pavlem jsem byl vloni přijat mezi kandidáty stálého jáhenství. Kodex kanonického práva v kán. 1035 §1 CIC/1983 mimo jiné uvádí, že před udělením trvalého jáhenství se vyžaduje, aby kandidát přijal službu lektora a po vhodnou dobu ji vykonával. Udělení a vykonávání trvalé služby lektora je tedy součástí mojí formace ke stálému jáhenství.

A co vlastně znamená trvalá služba lektora? Vlastním úkolem lektora je četba Božího slova během mše svaté a jiných liturgických bohoslužbách. Z jím čtených úryvků magisterium církve vylučuje četbu evangelií. Lektor je oprávněn nést evangeliář, pokud je mše svatá zahajována procesím, při kterém zaujímá místo před knězem. Pokud při mši není přítomen žalmista a nikdo neplní jeho funkci, lektor recituje responsoriální žalm; pokud není jáhen nebo kantor, lektor oznamuje úmysly modlitby věřících a předsedá zpěvu. Lektor také může žehnat pokrmy na velikonoční stůl. Může vést účast věřících v liturgii a také je připravovat k důstojnému přijímání svátostí, zejména pomáhat pastýřům při přípravě rodičů a kmotrů při křtu dítěte; doprovázet mládež při formaci k biřmování, stejně jako jejich rodiny a kmotry a podporovat kněze při přípravě snoubenců k manželství. Lektorovi je možno svěřit provádění katecheze dospělých a předsedání modlitebním skupinám, ve kterých by pečoval o formaci jejich členů. Pokud je to potřebné, je oprávněn dohlížet na náležitou přípravu jiných osob,

kteří dočasně vykonávají úkol předčítání Božího slova v liturgii. Každý lektor také může být pověřen k plnění úkolů mimořádného rozdavatele sv. přijímání. Ustanovený lektor do presbytáře obléká albu.

Služba lektora má rovněž charakter povolání, protože je trvalou, zpravidla doživotní službou pro místní církev, která si žádá řádné rozlišení ze strany biskupa. Vykonávána je ve spolupráci s biskupem a jeho spolupracovníky (kněžími, jáhny) v konkrétním církevním společenství. Právě tato trvalost, specifické charisma a ustanovení do služby biskupem tuto službu odlišují od mnohých dalších služeb, které laici v církvi vykonávají (kupř. ministrant, varhaník, žalmista, kostelník, pastorační asistent, člen ekonomické či pastorační rady apod.). Navíc *ministeria laicalia* mají mít plně laickou, sekulární formu, bez jakékoli klerické tendence. Nositelé těchto služeb se mají vnímat jako osoby sloužící specifickým darem tomuto společenství a v liturgických službách především k Boží oslavě, aby Písmo svaté nebylo pouze slovem z minulosti, ale slovem živým, skutečným a aktuálním. Službu lektora provází velká pokora, víra a láska, kterou nejplněji vyjádřil Jan Křtitel ve slovech: „On musí růst, já však se menšit“ (Jan 3,30) či naděje vyjádřená sv. Janem Evangelistou: „Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno“ (Zj 1,3).

Roman Tesař

Poděkovat není těžké!

Milé děti, milí čtenáři,

těšíte se na vysvědčení? Pepíček se na vysvědčení nikdy moc netěšil. Nebyl studijní typ, ve škole ho to nebavilo a většina předmětů mu nešla. I když se celkem snažil, na vysvědčení se to obvykle hemžilo spíše horšími známkami.

A tak poslední den školního roku Pepíček vysvědčení jen našťavaně vzal od paní učitelky a zamračeně se vrátil na své místo. Měl pocit, že ho všichni pořád jen hodnotí a kritizují a hledají na něm chyby. A tak, když ho maminka odpoledne na oslavu začátku prázdnin vzala na zmrzlinu, Pepíček se rozhodl pomstít a za trest dal cukrárně na Facebooku špatné hodnocení. Prý že "malinová zmrzlina nebyla dost malinová". O chvíli později přidal na Google špatné hodnocení hřišti před jejich domem, protože tam bylo moc dětí, a večer ještě stihl přidat negativní recenzi Večerníčku.

V noci se mu zdál podivný sen. Přišel do nebe a na nebeském trůnu seděl Pán Bůh. Držel v ruce nějaký papír a moc se mračil. Pepíčkoví bylo úplně jasné, že to je kvůli jeho vysvědčení, a hned se začal omlouvat a vymlouvat, že se snažil a že mu učení prostě nejde, že paní učitelka je moc přísná. Ale Bůh mu odpověděl: „Pepíčku, ale tvoje vysvědčení není důvod, proč jsem smutný. Mám tě rád, i když ti zrovna nejde matematika nebo

si nepamatuješ anglická slovíčka. Ale mrzí mě ta tvoje hodnocení. Věděl jsi, že zmrzlinu vyráběla paní cukrářka pozdě v noci, aby ji dnes prodala a vydělala nemocné dceři na léky? Že na hřiště přispělo plno místních obyvatel, aby si děti měly kde hrát? Že ten Večerníček vymyslel a napsal jeden děda pro radost svých vnoučat? Opravdu to vše bylo tak špatné? A opravdu se teď cítíš líp? Nemohl bys příště taky někomu poděkovat nebo jej pochválit?“

Nejen děti na konci školního roku, ale každý z nás je denně hodnocen a kritizován. Hodnocení se stalo tak běžnou součástí našich životů, že občas zapomínáme děkovat a chválit.

Poděkování je vyjádření vděčnosti: „Hele, všiml jsem si tebe a toho, co děláš, a opravdu si toho vážím.“

A pochvala? Ta je takové pohlazení duše, vyjádření podpory. Babička mi vždycky říkala, že kritika člověku pomůže růst víc než pochvala. Něco na tom určitě je.

Jenže kritiky bývá kolem nás dost. Pochvala je často mnohem vzácnější. Na světě je tolik lidí, kteří rádi hodnotí a kritizují. Když dnes zrovna vy místo kritiky nabídnete pochvalu, o zpětnou vazbu k případným chybám a možnost rozvoje dotyčný určitě nepřijde.

Tak se nebojme dát si o prázdninách pauzu i od všech těch hodnocení a kritizování. Pojdme zkusit víc děkovat a chválit.

Začít můžeme u učitelů, na jejich hodnocení přece máme celý školní rok. Tak jim aspoň teď na závěr zkusme za práci a snahu poděkovat. Nezapomeňme ocenit i vedoucí kroužků, trenéry a podobně. A o prázdninách si všimějme také všech organizátorů akcí, táborových vedoucích, průvodců a dalších profesí, se kterými se setkáváme. Někteří z nich jsou dobrovolníci, jiní jsou placení pracovníci, ale všichni mají jistě plno zkušeností s hodnocením a kritikou od náročných výletníků a turistů. A v ne-

poslední řadě jsou tu taky rodiče, prarodiče, tety, strejdové, se kterými trávíme léto a kteří se snaží dělat vše pro to, abychom si to užili. Ti všichni si zaslouží o trochu více díky a pochval.

A co teprve Pán Bůh? Díky němu tu máme krásné léto, lesy, řeky, moře, hory, hvězdné nebe i večerní červánky. Tak věnujme slova chvály a díky také jemu.

Přeji vám krásné prázdniny!

Terka

Pořad bohoslužeb do konce září 2026

1. 7.	st		18:00	za zemřelou rodinu Lerchovu, Štikarovu a duše v očistci
2. 7.	čt		07:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3. 7.	pá	sv. Tomáše	18:00	za nemocné
4. 7.	so		07:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu
5. 7.	ne	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	07:15	za farní společenství
			09:00	na poděkování za 90 let života a za živou a zemřelou rodinu
6. 7.	po		18:00	za zemřelou Ludmilu Sekničkovou a živou i zemřelou rodinu
8. 7.	st		18:00	za zemřelé manžele Toupaszovy, jejich kmotřencům Boží požehnání a za duše v očistci
9. 7.	čt		07:00	za děti v dětských domovech a ty, kteří o ně pečují
10. 7.	pá		18:00	na poděkování za dar života
11. 7.	so	sv. Benedikt	07:00	za zemřelého Václava Fráňu
12. 7.	ne	15. neděle v mezidobí	07:15	za zemřelé rodiče Šibalovy a živou rodinu
			09:00	za farní společenství
19. 7.	ne	16. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			09:00	za zemřelého manžela, rodiče Dvořákovy, rodinu Škarkovu a Šindelářovu
22. 7.	st	sv. Marie Magdalena	18:00	za zemřelého manžela, jeho rodiče a bratra
23. 7.	čt	sv. Brigita	07:00	za zemřelou rodinu Kouřilovu
24. 7.	pá		18:00	za dary Ducha Svatého pro děti a vnoučata
25. 7.	so	sv. Jakub	07:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
26. 7.	ne	17. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			09:00	na poděkování za 70 let života s prosbou o Boží ochranu a požehnání

29. 7.	st		18:00	na úmysly dárců
30. 7.	čt		07:00	na poděkování za dar života s prosbou o zvláštní Boží ochranu
2. 8.	ne	18. neděle v mezidobí	07:15	za všechny drahé zesnulé
			09:00	za farní společenství
5. 8.	st		18:00	za zemřelou maminku a Boží požehnání pro celou rodinu
6. 8.	čt	svátek Proměnění Páně	07:00	za kněze a nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7. 8.	pá		18:00	za nemocné
8. 8.	so		07:00	za zemřelého Jana Sládka a oboje rodiče, duše v očistci a za Boží požehnání pro živou rodinu
9. 8.	ne	19. neděle v mezidobí hody Rečkovice	07:15	za rodinu Zdražilovu, Kalmanovu a Kratochvílovu
			10:00	za farní společenství
10. 8.	po	sv. Vavřinec	18:00	za jáhny brněnské diecéze a jejich rodiny
12. 8.	st		18:00	na úmysly dárců
13. 8.	čt		07:00	za rodiče, kteří se rozhodli pro adopci či pěstounství
14. 8.	pá		18:00	za zemřelou rodinu Kubíčkovu a Kouřilovu
15. 8.	so	Slavnost Nanebevzetí P. Marie	07:00	na úmysl dárců
16. 8.	ne	20. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			09:00	za zemřelou maminku Helenu Věžníkovou
23. 8.	ne	21. neděle v mezidobí hody Ivanovice	07:15	na poděkování za dar života
			10:00	za farní společenství a živé a zemřelé obyvatele Ivanovic
26. 8.	st		18:00	za dar víry pro vnučky, sestru a bratra
27. 8.	čt		07:00	za zemřelou Zdeňku Polákovou a rodiče
28. 8.	pá		18:00	za farní evangelizační buňky
29. 8.	so		07:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
30. 8.	ne	22. neděle v mezidobí	07:15	za zemřelého syna Miroslava
			09:00	za farní společenství
1. 9.	út		18:00	za zemřelého syna Zdeňka a živou a zemřelou rodinu Helánovu
2. 9.	st		18:00	za zemřelého Vlastimila Zvonaře a živou rodinu
3. 9.	čt		07:00	za kněze a nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4. 9.	pá		18:00	za nemocné
5. 9.	so		07:00	za živou a zemřelou rodinu a na poděkování
6. 9.	ne	23. neděle v mezidobí hody Jehnice	07:15	za zemřelé Rudolfa a Boženu Čechovy a za Boží ochranu, pomoc a požehnání pro živou rodinu
			08:30	za farní společenství
			10:00	za živé a zemřelé obyvatele Jehnic
8. 9.	út	Svátek Narození P. Marie	18:00	na poděkování za dar života
9. 9.	st		18:00	na poděkování za dar života a dary Ducha Svatého
10. 9.	čt		07:00	za učitele, aby svěřeným dětem vštěpovali úctu k životu od samého počátku

11. 9.	pá		18:00	na poděkování za dar života
12. 9.	so		07:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svátého a za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
13. 9.	ne	24. neděle v mezidobí	07:15	za zemřelého syna Petra, manžela Pavla, rodiče z obou stran a za živou rodinu
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu, Burdovu, Kroupovu a Vachovu
			10:00	za farní společenství
14. 9.	po	Svátek Povýšení svatého kříže	18:00	na úmysly dárců
15. 9.	út		18:00	za zemřelého tatínka, maminku a živou rodinu
16. 9.	st		18:00	za zemřelého Karla Korce a rodiče
17. 9.	čt		07:00	za Boží požehnání pro živé a zemřelé dobrodince a jejich rodiny a za ty, kterým jsme dlužni
18. 9.	pá		18:00	za živou a zemřelou rodinu Mikelovu, Tkadlčíkovu a Enenklovu
20. 9.	ne	25. neděle v mezidobí hody Medlánek	07:15	na poděkování a požehnání pro rodinu a za dar zdraví a víry
			08:30	za farní společenství
			10:00	za živé a zemřelé obyvatele Medlánek
21. 9.	po		18:00	za živou a zemřelou rodinu Tomkovu, Ruizlovu a Petrášovu
22. 9.	út		18:00	za spásu duše pro maminku
23. 9.	st		18:00	za zemřelé rodiče Kvitovy a Podlucké a Boží požehnání pro živé rodiny, na poděkování za Boží dobrodiní a za duše v očistci
24. 9.	čt		07:00	na úmysl dárců
25. 9.	pá		18:00	za farní evangelizační buňky
26. 9.	so		07:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
27. 9.	ne	26. neděle v mezidobí	07:15	za udržení a posílení víry v rodinách dětí
			08:30	za zemřelého P. Jaroslava Hudce, děkana v Šitbořicích
			10:00	za farní společenství
28. 9.	po	Slavnost sv. Václava	08:00	na poděkování za 40 let společného života
			10:00	za živé a zemřelé obyvatele Orešina
29. 9.	út	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela	18:00	na poděkování za 30 let společného života
30. 9.	st		18:00	za zdárný průběh operace, za zdravotníky a za živou rodinu

Srdečně děkujeme za všechny příspěvky a dětem i dospělým farníkům přejeme šťastné prázdninové dny v Boží ochraně.

Rožeň – zpravodaj římskokatolické farnosti při kostele sv. Vavřince v Brně-Řečkovících, č. 3/2026, ročník XXIX.
 Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné. Vyšlo v nákladu 400 výtisků 21. 6. 2026. Tisk: MJ Servis.
 Kontakt pro příspěvky: rozen@farnostreckovice.cz | Farní web: <https://farnostreckovice.cz>

Uzávěrka příštího čísla je **11. 9. 2026.**